

2016/2017-ben a VI. éves sebészet gyakorlatomat töltöttem a londoni Imperial College London oktató kórházában, a Chelsea and Westminster Hospitalban. Bár fáradtságos szervezkedés volt elintézni a gyakorlatot, a kórházban töltött első pillanatoktól kezdve tudtam, hogy mindez megérte. Először az adminisztrátorokkal találkoztam, akik nagyon udvariasak voltak és mindenben a segítségemre voltak, folyamatosan kapcsolatban voltunk, ill. vagyunk. Kíváncsiak voltak a gyakorlatom alakulásának minden részletére, közben ők is sokat meséltek a londoni életükről. Hamarosan az orvosokkal, nővérekkel műtősnőkkel- és fiúkkal, hordárokkal is találkoztam. Igazi csapatmunka zajlott ott, mindenkinek a munkája egyformán meg volt becsülve. Nagyon lelkes voltam, annak dacára, hogy nem sebésznek készülök. A lelkesedés pedig nagyon jövedelmező volt, hiszen amint ezt észrevették az emberen folyamatosan volt a számára valamilyen fontos feladat. Abszolút bevontak minden tevékenységben, bátran lehetett kérdezni akármikor, akármiről. Minden cserediáknak volt egy mentora, ill. a mentornak több rezidens is dolgozott, akikhez mindig lehetett fordulni, és akik folyamatosan tanítottak. A releváns szakmai tapasztalaton kívül nagyon lazák voltak a munkatársak. Egy közös ebéd vagy kávé során a szakmázáson kívül mindig lehetőségünk volt kicsit jobban megismerni a másikat és egymás kultúráját. Nagyon fontosnak tartom az oldott légkört, így sokkal hatékonyabb a munka. Amellett, hogy mentoromra mindig számíthattam, ha éppen egy másik orvos tevékenysége keltette fel a figyelmem, akkor nyugodtan bekapcsolódhattam az adott folyamatba. Általában mindenki szívesen fogadott és oktatót. Mindez pedig nagyon motiválóan hatott. Az ott töltött 2 hónap alatt úgy éreztem, hogy én is igazi csapattaggá váltam. Nagyon sok emberrel ismerkedtem meg, sokukkal a mai napig kapcsolatban állok és remélem, hogy lehetőségem lesz viszontlátni őket. Ők visszavárnak, akár leendő munkatársnak is, én meg észben tartom ezt lehetőséget is.

A fantasztikus kórházi tapasztalatokon kívül egy igaz metropolisz vett körül, ahol pezsgett az élet. Mindenhol tehetséges utcazenészek biztosították az alaphangulatot, és kellemes kávéházak vettek körben, ahova, ha betévedett az ember és kedvesebb volt az átlagnál egy ingyen uzsonnába ütközhetett. A kávé után pedig gyakran valamely múzeum csábított el, ahova általában ingyenes volt a belépés. Hétfévente pedig a vidéket fedeztem fel, amelyet gyönyörűnek találtam. 2 hónap habár hosszú idő mégis rengeteg felfedezni való maradt.

A sok pozitív tapasztalat mellett London nagy hátránya, hogy gyakorlatilag semmi sincs 30 perces távon belül. Nekem például több mint 1 órát kellett utaznom a kórházba és ennyit vissza. Mindemellett pedig nagyon drága az utazás, diákoknak is, a szállásról nem is beszélve. Én bevállaltam az ingázást, mivel szerencsém volt és egy ismerős befogadott, tehát a szállással, ezáltal nem volt gondom. Az Erasmus+ ösztöndíj pedig éppen, hogy csak fedezte a költségeimet, amúgy ez még a lakbérre sem lenne elég. Szóval, bárkinek, aki Londonba szeretne tölteni egy vagy több gyakorlatot, annak azt javaslom, hogy kezdjen el időben spórolni vagy mozgósítsa a kapcsolatait és keresse fel egy londoni ismerőst egy szabad ágygal/kanapéval. Szerintem megéri, hiszen az egyetemen töltött eddigi évek során ez az egyik legjobb tapasztalatom. Nagyon sokat tanultam, megismerkedtem egy másik egészségügyi rendszerrel, ami nagyon tanulságos volt és sok olyan tapasztalatot hoztam haza, amit majd fel fogok tudni használni itthon is. A munka mellett pedig természetesen a nyelvtanulás és a kikapcsolódás sem maradhatott el:).